

[Pernille Frahm]

gjorde den i efteråret 1987, ganske vist i ret utilfredsstillende form, men udvalgsarbejdet trak ud, og så kom valget, og forslaget faldt bort.

Derefter stillede S og SF forslaget i samlingen 1988-89, og det kom til afstemning og blev forkastet, for i mellemtiden var Det Radikale Venstre, som i 1987 med rette havde efterlyst en skærpelse af forslaget i regeringens udformning, blevet regeringsparti, og stemmerne fra S, SF og Kristeligt Folkeparti, der var enige med os, slog ikke til.

Nu har De Radikale frigjort sig fra den regering, de altså ikke kunne øve indflydelse på, og så håber og tror jeg, at det vil lykkes at samle et flertal her uden om regeringen – for den vil jo ikke – om at øve bestemmende indflydelse på dansk politik.

Til den ende vil vi naturligvis skærpe forslagets tekst på samme måde som sidst. Målet er at sikre, at et danskejet skib, ligegyldigt under hvilket flag det sejler, ikke må transportere våben, bortset fra ganske bestemte situationer, som loven fastsætter.

Det er tidligere blevet nævnt, at der er sådan en lovgivning i Forbundsrepublikken Tyskland. Den sammenligning fandt en tidligere justitsminister ikke rimelig, fordi, sagde han, den vesttyske handelsflåde kun henter 35 pct. af sine indtægter ved transporter mellem tredjelande, mens Danmark henter 95 pct. Indvendingen er naturligvis irrelevant. Hvis Forbundsrepublikken tillod våbentransporter, kunne den vel nok hente mere hjem ved transport mellem tredjelande, men det giver man altså afkald på. Men indvendingen er også afslørende: Det er mammon, det handler om, det her. Hvis det kan betale sig at transportere våben, skal man have lov til det. Det synes vi ikke.

I visse tilfælde kan det desværre ikke undgås, og det er der taget hensyn til i lovforslaget, men transport af død og ødelæggelse som indtjeningsobjekt på det så højt besungne frie marked, det siger vi nej til. Det håber og tror jeg også at et flertal vil gøre her langt om længe.

Tom Behnke (FP):

Dette forslag er et udmærket eksempel på den naivitet, der udspringer af nogle partiers politik. Selv om Danmark vedtager denne lov – hvilket jeg ikke håber – så vil det ikke forhindre lande i krise- eller krigssituationer i at skaffe våben. Der vil altid være mulighed for at skaffe

våben, hvis blot man har penge nok, uanset hvor meget der så end lovgives på området.

Prøv bare at se på Danmark, hvor man på gadeplan så let som at klø sig i nakken kan købe en pistol, hvis man henvender sig de rigtige steder og har pengene parat, og det endda selv om vi i Danmark nok har en af verdens skrappeste våbenlove.

De danske skibsværfter ville i dag kunne have levet og fungeret uden statstilskud, hvis de måtte producere og eksportere orlogsfartøjer; men det må de ikke. Har dette forbud måske forhindret andre lande i at købe orlogsfartøjer? Nej, de går bare andre steder hen og køber deres krigsmateriel. Hvem bliver så taberne i dette spil? Det gør lille Danmark såmænd. Havde danske politikere ikke været så naive, så ville vi i Danmark have haft en langt bedre situation med lavere arbejdsløshed og dermed lavere skatter osv.

Derfor gælder det om at stemme imod dette kortsynede og meget naive forslag.

Niels Helveg Petersen (RV):

Begivenhederne for nylig i Mellemøsten er det seneste uhyggelige eksempel på, at salg af våben til lande, som ikke kan »håndtere« indkøbene, fører til utrolige ulykker for verdenssamfundet. Det er ikke det eneste eksempel; der findes en række andre eksempler på det samme. Industrilandenes salg af våben til lande med tyranniske herskere, som bruger våbnene på forkerte måder, er der jo utrolig mange eksempler på.

Den internationale debat i disse måneder drejer sig i meget høj grad om, hvorledes man kan tilvejebringe nogle spilleregler, således at det i fremtiden bliver umuligt at forsyne verdens diktatorer med våben. I Amerika går diskussionen jo meget under den overskrift, at det altså ikke kan nytte noget, at vi bliver ved med at forsyne diktatorer med våben, som vi bagefter skal ud og afvæbne; og det synspunkt er jo fuldstændig rigtigt.

Derfor må internationale anstrengelser i de kommende år sætte ind over for at tilvejebringe spilleregler for handel med våben og eksport af våben mellem landene. Det er det store spørgsmål: Hvordan får man tilvejebragt nogle spilleregler på dette område?

Forbud tror jeg ikke man kan nå til; jeg tror ikke, det er realistisk. Men jeg tror, det er reali-